

Neděle 4.6.2017 – Sbor Církve bratrské v Praze 3
(svatodušní neděle)

Mt 28, 16-20 + Sk 1,4-11 „Moc Ducha svatého – moc ke svědectví o Kristu“

Ve čtvrtek 25.5.2017 si křesťané připomněli svátek Nanebevstoupení Páně. Moc se o něm neví a moc se o něm nemluví. Přesto bychom o něm mohli vědět to základní. Událost Nanebevstoupení Páně je završením Kristova díla na zemi. Vzkříšený Ježíš odchází k Otci a posílá Ducha svatého. Tím začíná služba oslaveného Krista prostřednictvím Ducha svatého.

Na chvíli odchodu k Otci Ježíš své učedníky připravoval a kromě jiného jim dal vzácný slib. Mluvil o tom, že pošle svého Ducha jako dar, pomoc a sílu pro jejich život a službu. Podle Lukášova evangelia mají být učedníci „vyzbrojeni mocí z výsosti“ (Lk 24,49) a podle Skutků apoštolských dostanou „sílu Ducha svatého“ (Sk 1,8). K čemu to budou potřebovat? Ducha svatého dostanou proto, aby mohli být svědky o Ježíši Kristu jako Zachránci a Pánu světa. Bez moci Ducha svatého by tento úkol sami nezvládli.

1. Moc Ducha svatého

Za 10 dní od Ježíšova Nanebevstoupení Bůh plní svůj slib a o svatodušní neděli na apoštoly a další Ježíšovy učedníky sestupuje Duch svatý. Stalo se to v Jeruzalémě a bylo to o svátcích židovských letnic. Říkalo se jim *slavnost žně*, protože se oslavovalo dokončení sklizně obilí, anebo *svátek týdnů* nebo *letnice*.

Pro apoštoly a další Ježíšovy učedníky to bylo velké překvapení. Od svého Mistra slyšeli, že mají zůstat v Jeruzalémě, dokud na ně nesestoupí Duch svatý. Ale nevěděli, kdy to přesně bude, a netušili, jak se to stane. Když na ně přichází Duch svatý, jsou všichni na jednom místě. Najednou je tu *něco jako* vichr z nebe, nad nimi ohnivé plamínky a všechny naplní Duch svatý. Navíc se ta Boží přítomnost v Duchu svatém projevuje řečí ve vytržení a v jiných jazycích. S touto novou zkušeností vycházejí Ježíšovi učedníci do jeruzalémských ulic a vydávají svědectví o „*velkých skutcích Božích*“. Vrcholem jejich vyprávění je příběh Božího Syna Ježíše Krista. Je z toho velký shluk lidí a neorganizované shromáždění, při kterém lidé prožívají Boží doteky. Výsledek je naprosto nečekaný: díky Božímu působení uvěřily 3 tisíce lidí v Ježíše Krista. Tak se naplnilo Boží zaslíbení o seslání Ducha svatého a Ježíšovi učedníci na vlastní kůži zažili, jaké to je, když je s nimi Boží moc a síla Ducha svatého!

2. „Jděte ke všem národům!“

Událost seslání Ducha připomíná Kristově církvi, proč je na světě. Je zde kvůli druhým, má vyprávět o Ježíši a životem na Něj ukazovat. Podle Matoušova evangelia Pán Ježíš před svým odchodem svěřil učedníkům důležitý úkol. Řekl jim: „*Jděte ke všem národům, získávejte mi učedníky, křtěte je a učte je zachovávat všechno, co jsem vám přikázal...*“. Mluvit před lidmi o Ježíši Kristu, Jeho smrti a vzkříšení není snadná věc. Ještě před několika dny by si učedníci něco takového nedokázali představit. Dnes, po seslání Ducha svatého, vyprávějí občanům Jeruzaléma a hostům z různých končin o Božím jednání v Ježíši Kristu. To způsobil Bůh svým Duchem, že se učedníci přestali bát a vydávali svědectví o Pánu, který se stal jejich nadějí. Kristova církev nemá sedět doma, učedníci se mají zvednout a světu oznamovat, co Ježíš Kristus svou smrtí a vzkříšením vykonal. Lidé od Jeruzaléma až na sám kraj světa mají slyšet, že Boží záchrana a nový život v Kristu jsou pro všechny. To je úkol pro Ježíšovy učedníky.

Slovy Velkého poslání i odpovědí ze Sk 1,8 rozšířil Ježíš obzor svých učedníků. Ještě docela nedávno obcházeli s Ježíšem judská a galilejská městečka, obce a oblasti ve své krajině. A netrvá dlouho a od svého Pána slyší, že s poselstvím o Jeho spáse mají jít dál a „až na sám konec země“. Proč? Protože Boží milost a záchrana je určena všem.

Učedníci slyší o tom, že v Ježíšově službě budou překračovat nejrůznější HRANICE. Prvním místem jejich služby bude **Jeruzalém**, kde jsou mezi nejbližšími, kde jsou doma. Další okruh to je **Judsko**. To jsou lidé stejného jazyka, stejné kultury a tradice jako oni. To je jejich národ a jejich země. A pak je tu **Samaří** – to už je svět jiného jazyka, cizích společenských a kulturních tradic. *Samaří* to je velmi tvrdý oříšek pro Židy! Mají to v krvi - ten odpor k mišencům s Asyřany, to pohrdání lidmi „druhé kategorie“, těmi, kteří nejsou stejné krevní skupiny jako oni. – Boží plán spásy zahrnuje lidi všech národů a jazyků. Pokud chceme jako křesťané plnit misijní poslání, musíme brát vážně také tento „návod“. Musíme si dát s tím práci a hledat cesty a způsoby, jak přiblížit evangelium *srozumitelně a relevantně* různým lidem, také těm, kteří žijí, uvažují a cítí úplně jinak než my. Potřebujeme se učit mluvit o víře a životě s Kristem v takových pojmech, které lidem něco říkají, pod kterými si dokážou představit životně důležité hodnoty.

3. „Budete mi svědky“

Dnešní text mluví o moci Ducha svatého a misijním poslání Kristovy církve. Ovšem to není zdaleka všechno, co můžeme říct o působení Ducha svatého. Z úst Pána Ježíše a z apoštolského vyučování víme o tom, že Duch svatý má v křesťanově životě daleko širší záběr. Obviňuje z hříchu, vede k víře, působí znovuzrození, dává nový život, ukazuje na Ježíše Krista, připomíná Jeho slova, pomáhá křesťanům se modlit, působí ovoce, dává odvahu a vhodná slova ke svědectví o Ježíši Kristu.... To všechno chceme dnes vidět a za to děkovat.

Ale když se vrátíme k Ježíšovu slovu na rozloučenou, pak vidíme, jak Pán Ježíš soustřeďuje pozornost svých učedníků cele na sebe a na jejich službu. Ti se zajímají o obnovu izraelského království, ptají se na to, kdy to (konečně) nastane. Boží království jim splývalo s izraelským královstvím. Snili o politické samosprávě, o nastolení monarchie a osvobození od římské kolonizace. Když Ježíš odejde, hledí za Pánem a nevědí, co mají dělat. Hledí upřeně k nebi i potom, kdy se jim Pán ztratil z dohledu. Boží poslové je vrací do reality, posílají „domů“ a připomínají novou perspektivu jejich života, výhled ke Kristovu slavnému příchodu. „*Dokud On nepřijde*“, mají učedníci svým životem a svými slovy lidem nejrůznějších jazyků a barvy pleti hlásat Ježíšovo pozvání k víře a nové naději. Tuto výzvu chceme dnes slyšet také my jako Ježíšův odkaz, jako nové povzbuzení k předávání evangelia hledajícím a nevěřícím.

Dobře vystihl službu a pomoc Ducha svatého Pavel, když Timoteovi napsal: „*Neboť Bůh nám nedal ducha bázlivosti, nýbrž ducha síly, lásky a rozvahy*“ (2Tm 1,7). Otvírejme se denně pro Boží působení v Duchu svatém a prožívejme obnovu své víry, lásky k Bohu i lidem i misijního úsilí. Přítomnost a působení Ducha svatého se dříve nebo později projeví. AMEN.

Bronislav Kaleta